

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. március 26. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt az I.rendű vádlott **ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. szeptember 24. napján kihirdetett **3.B.107/2008/76.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

az I.r., a II.r. és a IV.r. vádlottak cselekményének megnevezése helyesen: rablás büntette, melyet az I. r. vádlott felbujtóként, a IV.r. vádlott bűnszervezőként követett el [Btk. 321. § (1) bekezdés **I. fordulat**, (4) bekezdés b) pont].

Az I.r. és a II.r. vádlottak büntetését egyezően 5 (Öt) év fegyházra és 5 (Öt) év közügyektől eltiltásra, a IV.r. vádlott büntetését 3 (Három) év 6 (Hat) hónap fegyházra és 4 (Négy) év közügyektől eltiltásra s ú l y o s í t j a .

Az I.r. és az V.r. vádlottat egyezően 100.000 (Egyszázezer) forint pénzmellékbüntetésre is í t é l i .

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén mindkét vádlott esetében **1.000 (Egyezer) forintonként 1 (Egy) napi** szabadságvesztésre kell átváltoztatni

A **(Település, helyrajzi szám)** hrsz-ú ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára elrendelt zár alá vétel feloldására vonatkozó rendelkezést **m e l l ő z i .**

Az I., II., IV., V.r. vádlottakat egyetemlegesen kártérítésként **2.896.137 (Kettőmillió-nyolcszázkilencvenhatezer-egyszázharminchét) forint** megfizetésére **k ö t e l e z i .**

Az I., II., IV., V.r. vádlottakat 3.621.137 (Hárommillió-hatszázhuszonegyezer-egyszázharminchét) forint tőke után a magánfél részére 2006. december 20-tól 2008. december 2-ig, míg 2.896.137 (Kettőmillió-nyolcszázkilencvenhatezer-egyszázharminchét) forint tőke után 2008. december 3-tól a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki

alapkamattal megegyező mértékű kamat, míg az állam részére egyetemlegesen 17.400 (Tizenhétezer-négyszáz) forint illeték megfizetésére **k ö t e l e z i .**

Az I.r. vádlottat 3.600 (Háromezer-hatszáz) forint,
a II.r. vádlottat 21.600 (Huszonegyezer-hatszáz) forint,
az I.r., a II.r., a IV.r. vádlottakat egyetemlegesen 8.190 (Nyolcezer-
egyszázkilencven) forint,
az I.r., a II.r., a IV.r., az V.r. vádlottakat egyetemlegesen 8.995 (Nyolcezer-
kilencszázkilencvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére **k ö t e l e z i .**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Az I.r. és a II.r. vádlottak által 2008. december 2-től a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a **IV.r. vádlottat** a másodfokú eljárás során felmerült **9.000 (Kilencezer) forint** bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Bács-Kiskun Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság

az I.r. vádlott bűnösségét felbujtóként elkövetett rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont];

a II.r. vádlott bűnösségét rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont] és testi sértés büntetének kísérletében [Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés],

a IV.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett rablás büntetében [Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont],

az V.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]

állapította meg.

Bf.II.424/2008/28.

Ezért az I.r. vádlottat 3 év 2 hónap fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra,

a II.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 10 hónap fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra,

a IV.r. vádlottat 2 év 6 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra,

az V.r. vádlottat 1 év 8 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A **(Település, helyrajzi szám)** hrsz-ú ingatlan 1/2 tulajdoni hányada vonatkozásában 3.621.137,- Ft erejéig elrendelt zár alá vételt feloldotta.

Az I., II., IV., V.r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte 3.621.137,- Ft kártérítés megfizetésére a **(magánfél megnevezése)** magánfél részére.

Az I.r. vádlottat 7.853,- Ft, a II.r. vádlottat 33.706,- Ft, a IV.r. vádlottat 4.253,- Ft, az V.r. vádlottat 4.252,- Ft bünygyi költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész valamennyi vádlott terhére súlyosításért, az V.r. vádlott esetében végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása végett;
- az I.r., a IV.r., az V.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése;
- az I. és a IV.r. vádlott védője a bűncselekmény téves minősítése miatt, annak lopás büntetékénti értékelése és a kiszabott büntetés enyhítése végett.

Az ügyész fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az I., II. és a IV.r. vádlott esetében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nem súlyuknak megfelelően értékelte, ezért velük szemben indokolatlanul alkalmazta az un. enyhítő szakaszt. Ezért e vádlottak vonatkozásában a büntetési tétel alsó határát meghaladó, hosszabb tartamú fegyház és közügyektől eltiltás kiszabását, míg az V.r. vádlott esetében a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzését és mellékbüntetésként közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

Kifogásolta, hogy a megyei bíróság a zár alá vétel feloldásáról rendelkezett az V.r. vádlott vagyonát érintően, pedig az eljárás korábbi szakaszában a zár alá vétel elrendelésére a III.r. vádlott vonatkozásában került sor, akire azonban az eljárást a megyei bíróság elkülönítette. Így az ügyészi álláspont szerint a III.r. vádlott tulajdonában lévő ingatlanrészre az elsőfokú bíróság nem rendelkezhetett. Az ügyészi indokolás szerint a zár alá vétel feloldására egyébként is törvénysértően került sor, hiszen az I. és az V.r. vádlott által letétbe helyezett összeg nem elegendő a magánfél polgári jogi igényének kielégítéséhez. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróságnak a zár alá vétel fenntartásáról kellett volna rendelkeznie.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában (Bf.342/2008.) a vádlottak terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta, azt a következőkkel egészítette ki:

Indítványozta:

- a tényállás és a bűnösségi körülmények kiegészítését, az I. és a II.r. vádlott esetében a fegyház fokozatra vonatkozó jogszabályi megjelölés pontosítását,
- az I., II. és a IV.r. vádlott esetében a főbüntetés **lényeges** súlyosítását, valamint a mellékbüntetés súlyosítását,
- az V.r. vádlott esetében a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzését és e vádlottal szemben is közügyektől eltiltás kiszabását,
- valamennyi vádlottal szemben pénzmellékbüntetés kiszabását is,
- a zár alá vételre vonatkozó ítéleti rendelkezés mellőzését.

Az I.r. vádlott fellebbezés indokolásának tekinthető, Bf. 22. sorszám alatt érkezett beadványában előadta, hogy a történetekért annyiban érzi magát felelősnek, hogy társainak beszélt az őrizetlenül kezelt pénzről.

Az I.r. vádlott védője a fellebbezését írásban részletesen megindokolta (Bf. 16. sorszám), ebben fenntartotta a minősítés megváltoztatására, a cselekménynek lopás büntettekénti minősítésére és - az időmúlásra tekintettel - a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését.

A II.r. vádlott védője is írásban megindokolta fellebbezését (Bf. 11. sorszám). Ebben a kiszabott büntetés enyhítése mellett a vagyon elleni bűncselekménynek lopás büntettekénti minősítését is kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokból helytelenül következtetett arra, hogy a II.r. vádlott szándéka a pénz erőszakos elvétele is magában foglalta.
Bf.II.424/2008/28.

Tekintettel arra, hogy a IV.r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetése és előzetes letartóztatásának megszüntetése után ismeretlen helyre távozott, a másodfokú bíróság az ügyet a Be. 529. § (1) és (2) bekezdése alapján, figyelemmel ugyanezen szakasz (5) bekezdésére is, a IV.r. vádlott távollétében, tárgyaláson bírálta felül.

A másodfokú fellebbezési tárgyaláson a jogorvoslattal élők fellebbezéseiket azonos tartalommal fenntartották. Azt az ügyész azzal egészítette ki, hogy indítványozta a rablás büntetteként értékelt bűncselekmény megnevezésénél a Legfelsőbb Bíróság 61/2008. BK véleményére figyelemmel az I. fordulat felhívását.

A II.r. vádlott védője perbeszédében másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A IV.r. vádlott védője is fenntartotta fellebbezését, melyben a minősítés megváltoztatására irányuló indítványát azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete is csak általánosságban beszélt az erőszak alkalmazásának szükségességéről, de tényállásában nem állapította meg konkrétan azt, hogy milyen mérvű, milyen jellegű

erőszakot kívül szemben kell alkalmazni. A vádlottak szándéka csupán a pénz megszerzésére irányult, ezért a IV.r. vádlott cselekménye csak lopás büntetnének minősülhet.

Az V.r. vádlott védője a védencénél figyelembe vett enyhítő körülményekre és arra alapította enyhítésre irányuló fellebbezését, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések a belső arányosságnak sem felelnek meg, hiszen a többi vádlott esetében a szabadságvesztés tartamát az un. enyhítő szakasz alkalmazásával állapította meg.

A másodfokú bíróság kizárólag a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést ítélte részben alaposnak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. A tényállás megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte. Azokat egyenként és összességükben körültekintően megvizsgálta, részletes indokát adva annak, hogy mely bizonyítékokat miért vetett el és melyeket miért fogadott el a tényállás megállapításánál. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló tényállása megalapozott, és az irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Az csak kis mértékben - a tényállás megalapozottságát nem érintő körben - szorult a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a következők szerint kiegészítésre:

A vádlottak személyi körülményeit és előéleti adatait illetően:

- az I.r. vádlottat a Kunszentmiklósi Városi Ügyészség 2005. július 14. napján jogerős B.1085/2004. számú határozatával garázdaság vétsége miatt megrovásban részesítette.
- a II.r. vádlottal szemben a Kecskeméti Városi Ügyészség 2006. május 16. napján jogerős Fk.B.6594/2005/16/I. számú határozatával a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult eljárásban a vádemelést 1 évre elhalasztotta és elrendelte pártfogó felügyeletét.
- a IV.r. vádlottal szemben a Kunszentmiklósi Városi Ügyészség B.563/2006/6. számú, 2007. július 1. napján jogerős határozatával a társtettségben elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt indult büntetőeljárásban a vádemelést pártfogó felügyelet alkalmazása mellett 2 évre elhalasztotta. Az iratok szerint e bűncselekmény elkövetési ideje 2006. augusztus 19. napja.

- Az I.r. vádlott 2008. október 9. napjától 2008. november 30. napjáig munkaviszonyban állt **(név) (település)-i** egyéni vállalkozónál (Bf. 18. sorszám).
- az V.r. vádlott tulajdonában van - az elsőfokú ítéletben feltüntetett ingatlanon kívül - a **(Település, helyrajzi szám)** hrsz-ú, **(Település, utca, házszám)** számú ingatlan 1/4 része, valamint a **(Település, utca, házszám, helyrajzi szám)** hrsz-ú ingatlan 1/2 tulajdoni része is.

A történeti tényállást a következőkkel egészítette ki:

- az elsőfokú ítélet 6. oldal 5. bekezdését azzal, hogy a II.r. vádlott a távolabb - a IV.r. vádlottal együtt várakozó - III.r. vádlottnak adta át a pénzes kazettát, miután az V.r. vádlott által vezetett személygépkocsival a III.r. vádlottékhöz hajtottak.
- az V.r. vádlott a III.r. vádlott nevében is ügyvédi letétbe helyezett 725.000,- Ft készpénzt. Így az I., III. és az V.r. vádlott személyenként 725.000,-

Bf.II.424/2008/28.

Ft készpénz ügyvédi letétbe helyezésével szándékozott a sértett kárát megtéríteni.

- az I.r. vádlott 2008. december 3. napján a sértettnek az ügyvédi letétből átutalt 725.000,- Ft-ot (Bf. 18. sorszám).
- a magánfél az okozott kárra és annak kamataira az eljárás során polgári jogi igényt terjesztett elő.
- a Kecskeméti Városi Bíróság 2008. március 3. napján kelt és március 10. napján jogerős 16.Bny.146/2008/2. számú végzésével a III.r. vádlott **(Település, helyrajzi szám)** hrsz-ú, a III.r. vádlott 1/2 tulajdoni hányadát képező ingatlan zár alá vételét rendelte el 3.621.137,- Ft erejéig.

Helyesbítette a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 4. oldal 4. bekezdését akként, hogy az ügyészség az V.r. vádlottal szemben nem bűnsegédként elkövetett rablás büntette, hanem a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntette miatt emelt vádat.

Az elsőfokú bíróság 2008. szeptember 24. napján meghozott 3.B.107/2008/76-II. számú végzésével az I.r. és a IV.r. vádlott előzetes letartóztatását megszüntette, és azonnal szabadlábra helyezését rendelte el, a II.r. vádlott előzetes letartóztatásának elrendelésére irányuló ügyészi indítványt elutasította. A Szegedi Ítéltábla 2008. november 17. napján kelt Bkf.I.365/2008/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, és mind a három vádlott előzetes letartóztatását a másodfokú

eljárás befejezéséig, de legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig elrendelte. I. és II.r. vádlottal szemben az előzetes letartóztatást 2008. december 2. napján vették fogatba, azóta előzetes letartóztatásban vannak.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. október 21. napján kihirdetett és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.425/2008/5. számú ítéletével 2009. február 26. napján jogerőre emelkedett 3.B.107/2008/84. számú ítéletével a III.r. vádlottat felbujtóként elkövetett rablás büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés I. fordulat, (4) bekezdés b) pont] miatt 5 év fegyházra, 5 év közügyektől eltiltásra és 100.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A Kecskeméti Városi Bíróság 2008. március 3. napján kelt 16.Bny.146/2008/2. számú végzésével a III.r. vádlott vonatkozásában a **(Település, helyrajzi szám)** hrsz-ú ingatlan 1/2 részét érintő 3.621.137,- Ft erejéig elrendelt zár alá vétel vonatkozásában figyelmeztette a magánfelet, hogy a zár alá vételt feloldja, ha a magánfél a teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást. A III.r. vádlottat az előbb írt összegű kártérítés után 2006. december 20. napjától kezdődően társaival egyetemlegesen kötelezte kamat, továbbá ezen összeg után 21.700,- Ft illeték megfizetésére.

A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

A minősítés megváltoztatására irányuló védelmi fellebbezések valójában a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság az I., IV.r. (és a III.r.) vádlott vallomásával szemben a II.r. vádlottnak a nyomozás során tett első három vallomását fogadta el a tényállás megállapításánál. A II.r. vádlott e vallomásai szerint az I.r. vádlott és a III.r. elítélt a bűncselekmény elkövetésére rábírás során eleve azt az elkövetési módozatot vázolta fel előtte, hogy a pénzt tartalmazó lemezkazettát a sértettől kell elvenni, nem pedig a boltba való besurranással kell azt megszerezni. Később a II.r. vádlott kifejezetten erőszakos elvételről is beszélt. Az I. és a IV.r. vádlott tagadta, hogy a pénz erőszakos megszerzéséről is szó esett. Az I.r. vádlott fellebbezési indokolásnak tekinthető beadványában büntetőjogi felelősségét legfeljebb a tipp-adás szintjén ismerte el, amikor úgy vélte, abban hibás, hogy társainak beszélt arról, milyen őrizetlenül kezelik a húsbolt bevételét.

Az elsőfokú bíróság az ügyben a részletekre kiterjedő, széles körű bizonyítást vett fel.

Kihallgatta a **(magánfél megnevezése)** húsboltjának alkalmazottait, az ott dolgozók, így a sértett pénztáros feladatait, munkaidő beosztását illetően. Tőlük, valamint a kft más dolgozóitól, illetőleg a biztonsági szolgálatot ellátó személyzet tagjaitól részletes leírást kapott a bolt hátsó megközelíthetőségéről. Helyesen állapította meg, hogy a kft ügyvezetője és a biztonsági szolgálatot ellátó személyzet tagjai az ügyben nem tekinthetők érdektelennek, hiszen egyező adatok szerint, bár kötelességük lett volna,

nem mindig tettek eleget a pénztáros kísérésének. A felvett bizonyítás alapján helyes okfejtéssel állapította meg, hogy a besurranásos módozat lehetősége kizárt a bolt hátsó ajtajának megközelíthetősége, a pénztár elhelyezkedése és a bolti dolgozók zárás előtti tevékenységére figyelemmel.

Bf.II.424/2008/28.

A tanúktól nyert információk alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy a II.r. vádlottnak a nyomozás során tett első három vallomása felel meg a valóságnak, vagyis annak, hogy a vádlottak - V.r. vádlott kivételével - eleve abban állapodtak meg, hogy a II.r. vádlott nem besurranás útján szerzi meg a pénzt, hanem azt közvetlenül a sértettől veszi el. A pénz effajta megszerzésének módja pedig mindenképpen magában hordozta vagy az erőszak, vagy az élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetés alkalmazásának szükségességét, vagyis azt, hogy az I.r. vádlott (és a III.r. elítélt) rábírása magában foglalta a rabláshoz szükséges erőszak, vagy fenyegetés alkalmazását is. Az I.r. vádlott még búvóhelyet is javasolt a II.r. vádlottnak, ahol bevárhatja a pénztáros érkezését. Ez is azt bizonyítja, hogy az I.r. vádlott felbujtói magatartása a pénz erőszakos megszerzésére, nem pedig a boltból való besurranással történő eltulajdonítására irányult.

A II.r. vádlott védője fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a sértett sérülései nem a II.r. vádlott erőszakos magatartása következtében, szándékosan jöttek létre, hanem azok a II.r. vádlott fizikai erőfölényéből mintegy véletlenül adódtak. A II.r. vádlott lényegében ugyanilyen tartalmú védekezést terjesztett elő az elsőfokú eljárásban. Az elsőfokú bíróság e körben is a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg az ítéleti tényállást, elvetve a vádlott ilyen tartalmú védekezését, elfogadva a sértett következetes vallomását, valamint azon tanúk következetes vallomását, akiknek a sértett közvetlenül a vele történtek után elmesélte a megtámadás körülményeit.

Az I.r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában támadta azt az ítéleti megállapítást is, hogy a vádlottak háromszor jártak a helyszínen. Az elsőfokú bíróság e körben is a bizonyítékok mérlegelése útján állapította meg a tényállást. Mind a II.r. vádlott, mind a vele lényegében szembenálló vádlotti csoport két-két alkalomról beszélt, melyek közül csupán a konkrét elkövetés napja egyezett meg vallomásukban. A másik alkalmat a II.r. vádlott és az I., IV.r. vádlott, valamint a III.r. elítélt lényeges különbségekkel mondta el. E vallomások egybevetéséből az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlottak egy alkalommal az I.r. vádlott közreműködésével, fényes nappal közelítették meg a helyszínt. Ez volt a tulajdonképpeni terepszemle. Ennek megtörténtét a II.r. vádlott azon vallomásrészei bizonyítják, amelyekben a helyszínt és az elkövetés lehetséges módját illetően olyan konkrétumokról számol be, amelyekről közvetlenül csak az I.r. vádlottól tudhatott. A következő alkalommal már a bűncselekmény megvalósítása céljából mentek a

telephelyre, ekkor viszont a II.r. vádlott nem követte el a bűncselekményt, arra csak 2006. december 20-án került sor. Ezen alkalmakkor az I.r. vádlott nem volt jelen. Erre figyelemmel megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a II., a III. és a IV.r. vádlott összesen három alkalommal járt a helyszínen, az V.r. vádlott kétszer, hiszen ő a terepszemlén nem vett részt. Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott pedig csupán a terepszemlén volt jelen. Azt pedig, hogy a konkrét elkövetés napjáról is tudott, bizonyítja az a tény, hogy a bűncselekmény elkövetése után az előzetes megbeszélésnek megfelelően az I.r. vádlott várta társait a **(település)-i** panzióban.

Így az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése alapján és tényekből további tényekre a logika szabályainak megfelelő következtetés levonásával megalapozott tényállást állapított meg.

A bizonyítékok mérlegelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és az I., II., IV.r. vádlott cselekményét helyesen minősítette rablás büntettének. A bűncselekmény megnevezésénél azonban nem tüntette fel az elkövetési magatartást megjelölő I. fordulatot. Ezért az ítélet tábla a Be. 258. § (2) bekezdés d) pontjára és a Legfelsőbb Bíróság 61/2008. BK véleményére figyelemmel az ítélet rendelkező részében a bűncselekmény megnevezését helyesbítette. Az V.r. vádlott cselekményének minősítése törvényes.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott testi épség elleni bűncselekményénél tévesen hivatkozott a Btk. 15. §-ára, ezért azt mellőzte.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények is helyesbítésre szorultak:

A másodfokú bíróság az I. és a IV.r. vádlott esetében mellőzte enyhítő körülményként értékelni részbeni ténybeli beismerésüket, mert az nem terjedt ki a bűnösség teljes körű elismerésére. Az elsőfokú bíróság csak kisebb nyomatékkal értékelte enyhítő körülményként az időmúlást, ez a másodfokú eljárás során már tényleges enyhítő körülménnyé vált. Az I.r. vádlottnál további enyhítő körülmény, hogy az okozott kár egy részét megtérítette.

A másodfokú bíróság a II.r. vádlott esetében mellőzte súlyosító körülményként értékelni a halmazatot, hiszen a Btk. 85. § (3) bekezdése kötelező erejű un. kerettágító rendelkezést tartalmaz, ezért csak a többszörös bűnhalmazat tekinthető súlyosító körülménynek. Az V.r. vádlott vonatkozásában a társas elkövetés súlyosító körülménykénti értékelését mellőzte az ítéletábra.

A tényállás kiegészítésére figyelemmel a másodfokú bíróság a II.r. vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelte, hogy a bűncselekményt a vádelemelés elhalasztásának ideje alatt, a IV.r. vádlott pedig az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket. A súlyosító körülményeket azonban az I., II. és a IV.r. vádlott esetében nem súlyuknak megfelelően értékelte.

A tényállás kiegészítéséből megállapíthatóan az I.r. vádlott a most elbírált bűncselekmény elkövetését megelőzően alig több, mint egy évvel garázdaság, vagyis erőszakos jellegű bűncselekmény elkövetése miatt volt büntetőjogilag felelősségre vonva. Ezt követően más jellegű bűncselekmények miatt többször pénzbüntetésre ítélte a bíróság. A II.r. vádlott más jellegű bűncselekmények miatt, de szintén volt már büntetve, illetőleg a jelen ügy tárgyát képező bűncselekményt a vádelemelés elhalasztása alatt követte el. A IV.r. vádlott szintén büntetett előéletű, a most elbírált bűncselekményt az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el és vele szemben jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban. Mindezek azt bizonyítják, hogy e vádlottak esetében az enyhébb súlyú felelősségre vonások nem érték el céljukat. A terhükre megállapított bűncselekményt I. és IV.r. vádlott esetében a törvény öttől tizenöt évig, a II.r. vádlott esetében öttől tizenhét évig rendeli büntetni.

A számba vett súlyosító körülmények alapján egyik vádlott esetében sem indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása. Ezért a másodfokú bíróság e vádlottak terhére bejelentett, a büntetések súlyosítására irányuló fellebbezést alaposnak ítélte.

Az I.r. vádlott esetében azt, hogy az okozott kár rá eső részét megtérítette, a II.r. vádlott esetében pedig azt, hogy vallomása nélkül a tényállás teljes körűen nem lett volna tisztázható, a másodfokú bíróság olyan súlyú enyhítő körülménynek tekintette, amely szükségtelenné tette a büntetési tétel alsó határánál súlyosabb büntetés kiszabását. Ezért az I. és a II.r. vádlott büntetését 5-5 év fegyházra súlyosította. A IV.r. vádlott esetében számba vett súlyosító körülmények szintén az első fokon kiszabott büntetés súlyosítását indokolták, viszont az elkövetésben betöltött bűnszegédi szerepe indokolta a Btk. 87. § (2) bekezdés b) pontjának, vagyis az un. enyhítő szakasznak az

alkalmazását, de kisebb mértékben, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette. Ezért az ő büntetését az ítélőtábla 3 év 6 hónapra súlyosította.

A vádlottak büntetett előélete, ezen belül is az a már említett tény, hogy az eddig velük szemben alkalmazott büntetőjogi felelősségre vonás nem érte el célját, továbbá az általuk elkövetett bűncselekmény jellege indokolta tették a mellékbüntetés tartamának súlyosítását is, ezért az ítélőtábla az I. és a II.r. vádlottnál a közügyektől eltiltást 5-5 évre, a IV.r. vádlott esetében pedig 4 évre súlyosította.

Az elsőfokú bíróság az I. és a II.r. vádlott esetében helyesen állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, e körben azonban a jogszabályi hivatkozása kiegészítésre szorult, mert az helyesen a Btk. 42. § (2) bekezdés **b/2.** pontja.

A IV.r. vádlott büntetésének tartama a súlyosítás folytán meghaladta a 3 évet, ezért a szabadságvesztés végrehajtási fokozata ugyanezen szakasz, vagyis a Btk. 42. § (2) bekezdés b/2. pontja alapján fegyház.

Az V.r. vádlott büntetlen előéletű, az irányadó tényállás szerint nem tudta, hogy vádlott-társai szándéka a pénz erőszakos elvételére irányult. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg terhére a bűnsegédként elkövetett lopás büntettét [Btk. 316. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]. Ennek büntetési tétele egytől öt évig terjedő szabadságvesztés. Az V.r. vádlott enyhébb büntetőjogi felelősségére figyelemmel a másodfokú bíróság alaptalannak tartotta a büntetés súlyosítására, a végrehajtás felfüggesztésének mellőzésére és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság a cselekmény súlyával arányban álló tartamban határozta meg a büntetést és az V.r. vádlott esetében megalapozottan alkalmazta a Btk. 89. § (1), (2) és (3) bekezdését, de nem indokolta meg részletesen, melyek azok a különös méltánylást érdemlő körülmények, amelyek alapján „lehetőséget látott” az V.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére. Ezért e vonatkozásban az ítélőtábla azzal egészítette ki az elsőfokú bíróság indokolását, hogy az V.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, az abban betöltött szerepe, bűnsegédi magatartása, büntetlen előélete indokolják a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését. Az ítélő-
Bf.II.424/2008/28.

tábla szükségtelennek tartotta a büntetési tartam vagy a próbaidő tartamának súlyosítását is.

Az ügyész valamennyi vádlottal szemben pénzmellékbüntetés kiszabását is indítványozta. Ezt az ítélőtábla csak az I. és az V.r. vádlott esetében ítélte alaposnak,

hiszen a II. és a IV.r. vádlott vagyontalan, fogvatartásukra figyelemmel megfelelő keresettel, jövedelemmel nem rendelkeznek. Ezzel szemben az I. és az V.r. vádlott esetében teljes egészében megvalósultak a Btk. 64. § (1) bekezdés a) pontja szerinti törvényi előfeltételek, vagyis az, hogy a bíróság e vádlottakat határozott tartamú szabadságvesztésre ítélte, e vádlottaknak megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van és a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el. Ezért az ítélőtábla az I. és az V.r. vádlottat a Btk. 64. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján egyezően 100.000,- Ft pénzmellékbüntetésre is ítélte. A pénzmellékbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezés a Btk. 65. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

A tényállás kiegészítéséből megállapíthatóan a Kecskeméti Városi Bíróság a III.r. vádlott ingatlanának 1/2 részét érintően rendelte el a zár alá vételt. Az tehát az V.r. vádlott vagyont nem érintette. A III.r. vádlottra vonatkozóan az elsőfokú bíróság 2008. október 21. napján 3.B.107/2008/84. szám alatt külön ítéletet hozott, ami a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.425/2008/5. számú ítéletével 2009. február 26. napján emelkedett jogerőre. A másodfokú bíróság rendelkezett a zár alá vett ingatlanról. Tekintettel arra, hogy a zár alá vétel az V.r. vádlott vagyont nem érintette, az erre vonatkozó ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság jelen határozatában mellőzte.

Az elsőfokú bíróság, bár elbírálta a magánfél polgári jogi igényét és a kár megtérítésére a vádlottakat - helyes jogszabályi hivatkozásokkal - egyetemlegesen kötelezte, figyelmen kívül hagyta, hogy a magánfél kamatot is kért, továbbá azt, hogy a vádlottak eljárási illeték megfizetésére is kötelesek.

Az I.r. vádlott a másodfokú eljárásban a magánfélnek átutalta az okozott kár ráeső részét, azaz 725.000,- Ft-ot. Így a vádlottak által meg nem térített kár összege 2.896.137,- Ft-ra csökkent. Az I., II., IV. és V.r. vádlott ezt az összeget kötelesek egyetemlegesen megfizetni a Ptk. 339. § (1) bekezdése és a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján a magánfélnek. (A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.107/2008/84., illetőleg a Szegedi Ítélőtábla Bf.II.425/2008/5. számú ítélete alapján az egyetemleges kötelezés természetesen kiterjed a III.r. elítéltekre is. Ezek a határozatok a tőke összegét még 3.621.137,- Ft-ban jelölték meg, hiszen a másodfokú határozat meghozatalakor nem volt ismert a bíróság számára, hogy időközben az I.r. vádlott abból 725.000,- Ft-ot megfizetett. Nyilvánvaló azonban, hogy a kár részbeni megtérülését a III.r. vádlott esetében is figyelembe kell venni. Az egyetemleges kötelezés alapján a meg nem térült kár teljes összege bármelyik elítélten behajtható. Az csupán az elítéltek egymás közötti elszámolását érinti, hogy az I.r. vádlott a ráeső részt már megfizette.)

A másodfokú bíróság az I., II., IV. és V.r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerinti kamat megfizetésére.

E rendelkezésnél is figyelembe vette, hogy I.r. vádlott 2008. december 2-án az okozott kár egy részét megtérítette.

Az illeték összegének megállapítása az 1990. évi XCIII. tv. 42. § (1) bekezdés a) pontján alapul. Tekintettel arra, hogy a vádlottak a pénz eltulajdonítását valamennyien elismerték, ezért velük szemben az ítélőtábla ugyanezen törvény 58. § (1) bekezdés c) pontja alapján mérsékelt illetéket alkalmazott. (Mind a kamatra, mind az illetékre vonatkozó egyetemleges kötelezés érinti a III.r. elítéltet is. Esetében a kamatot és az illeték összegét is a teljes kár után állapította meg a bíróság, mert - ahogy az előzőekben már hivatkozott rá a másodfokú bíróság - a jogerős határozat meghozatalakor még nem volt ismert az I.r. vádlott részbeni kárterítése.)

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott esetében pontatlanul állapította meg az őket terhelő bünyügyi költség összegét. Az I. és a II.r. vádlott kirendelt védőjének díja a nyomozás során 3.600,- Ft, illetőleg 21.600,- Ft. Ez a költség a Be. 338. § (1) bekezdés és (3) bekezdés első mondata alapján külön-külön, kizárólag csak az I. és a II.r. vádlottat terheli. Az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel kapcsolatosan felmerült 10.920,- Ft-ot az I., II., IV.r. vádlott, illetőleg III.r. elítélt, a tanúk útiköltségével felmerült 11.244,- Ft-ot pedig mind az öt terhelt egyetemlegesen lenne köteles megfizetni. Az elsőfokú bíróság azonban a III.r. terhelt ügyét elkülönítette, vele szemben az eljárás már jogerősen befejeződött, őt a bíróságok külön kötelezték a ráeső rész megfizetésére. Ezáltal az egyetemleges kötelezés - ami a Be. 338. § (3) bekezdésén alapul - összege a rendelkező részben írtak szerint módosult.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést ítélte részben alaposnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A tényállás kiegészítéséből megállapíthatóan I. és II.r. vádlott jelen ügyben 2008. december 2. napjától ismét előzetes letartóztatás van. Ezért az ítélőtábla az Bf.II.424/2008/28.

I. és a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Az ítélőtábla a Be. 338. § (1) bekezdése és Be. 381. § (1) bekezdése alapján kötelezte a IV.r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

S z e g e d , 2009. március 26.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk..Cserháti Ágota sk..Katona Tibor sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.424/2008/ . számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.107/2008/76. számú ítéletének az I.r., a II.r., a IV.r. és az V.r. vádlottra vonatkozó és a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és - az V.r. vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

S z e g e d , 2009. március 26.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke